

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 28. SZÁM, 2009. JÚL. 12.

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A tévében nemrég sugároztak egy filmet, amelynek a bemutatója ezekkel a szavakkal kezdődött: „*Van, amikor hiányzik az erő az új kezdethez. Muszáj valaminek történnie.*” Nagyon tetszett nekem, ahogy ennek a filmismertető-

biloni fogságok, mélypontok, valaminek vagy valakinek az elvesztése, csalódás és csalódottság, fájdalom és nulláról induló kezdetek. De amíg az emberek külföldön próbálják megoldani kilátástalan helyzetüket: gyógyszerekkel, alkohollal, rossz társaság- vagy életmód választásával, megkeseredettségükben olykor öngyilkossággal; a Biblia mai

A hetedik hónap huszonegyedik napján így szólt az Úr igéje Haggeus próféta által: Beszélj Zerubbábel, Sealtiel fiával, Júda helytartójával és Jósua főpappal, Jócádák fiával, meg a megmaradt néppel, és kérdezd meg tőlük: Ki van köztetek olyan, aki még látta ezt a templomot régi dicsőségében? És milyenek látjátok most? Ugye, szeretetek ez semmit sem ér ahhoz képest? Azért most légy bátor; Zerubbábel! – így szól az Úr. Légy bátor te is, Jósua főpap, Jócádák fia, és legyen bátor az ország egész népe – így szól az Úr –, és dolgozzatok, mert én veletek vagyok! – így szól a Seregek Ura. Mert ígéretet tettem nektek, amikor kijöttetek Egyiptomból, és lelkem köztetek marad! Ne féljete! Így szól a Seregek Ura: Még egy kevés idő, és megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet. Megrendítek minden népet, és elhozzák kincseiket a népek, ezt a házat pedig megtöltöm dicsőséggel – mondja a Seregek Ura. Enyém az ezüst, enyém az arany – így szól a Seregek Ura. Nagyobb lesz e későbbi templom dicsősége, mint a korábbié volt, mondja a Seregek Ura, és ezen a helyen békességet adok! – így szól a Seregek Ura.

Haggeus 2, 1-9

nek a gondolata egybeesett a felolvasott Igével, amely új kezdetről, a semmiből való felemelkedésről, a reménytelenség közepette csirázó reménységről, a kételemekben és a már-már feladott helyzetekben elhangzó biztatásról és ígéretről szól. Ezek az állapotok jellemezték a babiloni fogságból visszatért, lelkében eléggé zilált népet, de ugyanúgy jellemznek minket is. Az emberi élet soha nem lehetne jó minőségű, értékes és egyre érettebb, ha nem lennének benne ba-

bizonyosága más kiutat mutat, valamint azt is, hogy ez a kínált kiút nem olcsó vigasz, hanem működő igazság, amely életünket továbbviszi, megújítja, újjáépíti. Ez a megoldás pedig nem más, mint az Istenbe vetett teljes bizalom. Abba az Istenbe, aki erejét, jelenlétét és békességét akarja nekünk adni.

Lássuk tehát először Izrael példáját. Kýrosz uralkodó ediktuma után a zsidók nagy ujjongással fogadták a szabadságukról szóló jó hírt, és azt, hogy

hazatérhetnek, újjáépíthetik nemzeti életüket, a várfalakat, templomukat, hitvallásukat. De ahogyan tanúi voltunk az Egyiptomból való kivonulásnak is, nem elég szabadságot, lehetőséget kapni. Sokszor az a gond, hogy nem tudunk élni vele bizalmatlanságunk, rossz hajlamunk vagy kényelmes természetünk miatt. Mózesnek nem volt könnyű irányítania a – jóllehet szabad – népet, amikor az elvesztette hitét. A lelkesedést felváltotta a zúgolódás, sőt még az aranyborjú imádására való készség is. Ehhez hasonló helyzetbe került a babiloni fogságból hazatért nép. Igen, megadatott a szabadság, de hiányzott az érettség arra, hogy kezdeni tudjon vele valamit. Hiányzott annak a tudata, hogy a szabadság arra való, hogy az Istennel való kapcsolat újuljon meg elsősorban. Abban van a nagy tanulság, hogy nem az a fontos, mije van az embernek: pénze, lehetősége, sikere; hanem az, hogy az áldás közepette mit kezd a lehetőségeivel, meg tud-e Isten kegyelmes idejében erősödni a hitben, hálás lenni, Őt dicsőíteni. Ebben van az igazi haszon az ember számára, nem abban, amit nyer. Nos, ez a felismerés hiányzott a hazatért nép szívéből. Mindenki először a saját dolgával törődött. Szabadok voltak, de mégis rabszolgái a saját aggodalmaiknak, megélhetési gondjaiknak. Szabadságukat a magukkal való törődésre fordították. Ezért az első fejezetben szemükre hányja az Úr: „*Igy szól a Seregek Ura: Ez a nép azt mondja, hogy nem jött még el az Úr háza újjáépítésének ideje. Hát annak itt van az ideje, hogy ti magatok faburkolattal díszített házakban*

lakjatok, amikor a templom még romokban hever? Gondoljátok meg, mi történik veletek! Sokat vetettetek, de keveset hordtatok be. Esztek, de nem fogtok jól lakni, ruházkodtok, de nem fogtok megmelegedni...“ (Hag 1 : 2-6 válogatás) Az Úr itt szegény életnek mondja azt, ha az ember Isten nélkül maga körül szorgoskodik, de nem érti, hogy a teljes élet és a siker forrása az Istennel való egészséges és bizalmas kapcsolatban van. E lelki szegénységnek a velejárója pedig a másik dolog, amit a felolvasott Ige kezdete fejez ki. A zsidókat a kétely és a feladás jellemezte, ami a nemzeti életüket és Istennel való kapcsolatukat illeti. Emiatt nem is törődtek Isten dolgaival. Úgy érezték, nem érdemes templomot építeni, mert sosem lesz olyan, mint valaha a Salamon király által épített templom volt. Kevés volt a hit, ezért kevés volt az iniciativa, és ilyenkor lép fel a belső lustaság és az érdektelenség a jó minőségű élet iránt, ezért jön a személyes önzés, hogy csak az a biztos, amit magamnak csinálók. Hányszor kerülünk mi is hasonló helyzetbe, amelyet úgy lehet kifejezni: sosem lesz úgy mint azelőtt, nem érdemes valamit megjavítani, felújítani, megpróbálni másképp, újra szeretni, újra megbocsátani, a házasságban kiüresedett érzelmeket feleleveníteni, új állást keresni, új barátokat szerezni, újra elkezdni olvasni a Bibliát és imádkozni, újra talpraállni és lerázni a csüggedést, félelmet, önvádat, a magam tehetlenségének érzetét. Kibújni abból a magamcsinálta védőburokból, ahol nem érdekel más, csak hagyjanak engem békén, hadd éljem a magam kis életét.

E meghátrálás közepette azonban Isten nagy bátorítása hangzik: Légy bátor! Lelkem köztetek marad! Ne féljetek! Isten jól tudja, hogy amire az embernek igen nagy szüksége van, az nemcsak a szeretet, hanem elsősorban a bátorítás. Sok mindenhez nincs bátorságunk, elsősorban ahhoz, hogy sok mindent beválljunk még magunk előtt is. A klasszikus pszichológiai ismeret azt mondja, hogy az, ami leginkább destruálja az embert, az a visszanyomott érzés, negatív emóció, meghátrálás, frusztráció, ami nem másnak, hanem a bátorság hiányának az eredménye: nem merjük megmondani az igazat, nem merünk a boldogságunkért, igazságunkért, nézetünkért harcolni, nem merünk szembeszállni azzal, akinek nincs igaza, mert hátrányos helyzetbe kerülnénk a munkahelyen, a családban, a társaságban. Nem merjük régi fájdalmainkat őszinte beszéddel orvosolni, mert félünk a kellemetlen következményektől, a másik fél megsértődésétől. Nem merjük mindezt megtenni, mert eleve feladjuk amiatt, hogy azt hisszük, ellenünk fordul minden. Így élünk tovább a mi titkos fájdalmainkkal, stresszel, a családon belül ki nem mondott neheztelésekkel, amelyek szétválasztanak minket egymástól, vagy ha végigvezetjük a gondolatot: tengetjük kis életünket Istennel megromlott kapcsolatban, a Tőle való elhidegülésben, mert a félelem, a szégyenérzet vagy a lelki tompaság nem enged minket megnyílni Őelőtte. Isten azonban azt mondja: légy bátor annak megcselekvéséhez, ami az Istennel való békességhez vezet: a kapcsolatok megtisztítására, az imád-

ságra, a sérelmek tisztázására, az igazság megvédésére. Az új, értékes élet elkezdéséhez. Tedd félre a legnagyobb akadályt: a félelmet. Ahogyan az Ige mondja: „*Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten*“ (2Tim 1,7). Miért kell elhagynunk a félelmet?

Azért, mert az Úr azt mondja: „*Ezt a házat pedig megtöltöm dicsőséggel!*” Ami nem jelent mást, mint azt, hogy megmutatkozik rajtunk az Úr személye, dicsősége. Mert ez nyereség. Mert megéri ez a harc, és mindig jó vége lesz annak. A mai korban sok ember a sikerélményről beszél mint értékről. Isten ilyen sikerélményt nyújt azoknak, akik mernek bizalommal vele harcolni, elindulni vele arról a pontról, amikor azt mondják, minden hiábavaló, nincs rá erőm, képességem, nincs esélyem. Hiszen nemcsak ez az Igehely beszél a győzelemről, hanem az egész Biblia. A Zsidókhoz írt levélben van egy nagyon szép fejezet a hit hőseiről, akik igazi életkrízisek előtt álltak: a világ elpusztítása – Noé, Sára – meddség, Ábrahám – hontalanság, Mózes illetve a szülei – gyermekirtás. Ezek igazi problémák voltak, és hit által, Isten dolgaiban való szorgoskodás által győzedelmeskedtek felettük. Ugyanez a győzelem vár rátok is, testvéreim, ha belekapaszkodtok a hitbe.

A másik dolog, amit Isten a bátorítás után mondani szokott, az ígéret. Ígéreteink vannak, kedves testvéreim Attól, aki a legjobban szeret minket. Az ígéretetek vigasztalnak legjobban. Az ígéret tulajdonképpen annak anticipálása, amit el akarunk érni. Milyen jólesik, ha valaki azt mondja nekünk: „*Ne félj, minden jó*

lesz.“ De Isten többet mond: pontosan megrajzolja a jó végét annak, aminek a kudarcától félünk. Azt mondja a népnek: ne féljetek, jó lesz. Nagyobb lesz ennek a templomnak a dicsősége. De hogyan is gondolta ezt az Úr, hiszen ez a templom, amelyet a történelem úgy ismer mint Zorobábel templomát, a legszegényebb volt. Mármint felszerelésében, nagyságában. Még a szövetség ládája is hiányzott belőle. Miért volt nagyobb a dicsősége? Hát azért, mert nagyobb volt a fontossága az embereknél. Zorobábel korszakától fogva egészen Jézusig nincsenek a Bibliában feljegyzések semmilyen fenyegető próféciairól a hamis kultusz, vagy a nép hűtlensége ellen. Feltételezhetjük, hogy a népnek ez volt a leghűségesebb időszaka, a törvénykutatás és a törvényt megőrzésnek a virágkora. A zsidó nép megerősödött hitében. Az már más dolog, hogy tulajdonképpen és szükségszerűen ez farizeizmusba és túlbuzgó vallásosságba torkollott, de ez csak annak a bizonyítéka, hogy a nép komolyan gondolta az Istennel való kapcsolatot. És a hit komolyan gondolása minden templomot dicsőségessé tesz. Nem egy király építette ezt a templomot, hogy megerősítse a maga politikai státuszát, mint Salamon vagy Heródes, hanem a nép hitének munkája volt. És még egy ígéret csatlakozik ehhez: a legnagyobb. „Ezen a helyen békességet adok!“ tudjuk, már többször elhangzott, hogy a „shalom“ szó többet jelent a békességnél. Tulajdonképpen minden emberi jó és áldás összessége ez. Mindabban való bővülködést jelent, ami boldoggá teszi az embert. És

valóban, attól az időtől kezdődően nem hallunk háborúról egészen 300 évig, Antiochos Epifanészig, aki megszenteltelenítette ezt a templomot, és elkezdődtek a makkabeus háborúk a templom védelmére.

Végezetül pedig tegyünk említést még egy templomról, amely ugyan nem látható, de amelyen dolgozni kell, és amelyben valódi békességet kapunk. Jézus így beszél róla: „*Romboljátok le ezt a templomot, és három nap alatt felépítem*“ (Jn 2,19). Jézus itt saját testének feltámadásáról beszél. És hiszem, hogy nem is kell külön hangsúlyozni, milyen nagy az ő feltámadásának a dicsősége, és milyen nagy békességet szerzett engesztelő áldozatával nekünk. Ezért hát, ha halljuk: Dolgozzatok! Ne féljetek! – ez felhívás arra, hogy kapaszkodjunk reménységgel az evangéliumba, az örömhírbe, amely mindnyájunk megmentését, Istennel való zavartalan kapcsolatunk lehetőségét hozza nekünk. Az akkori zsidó nép kezében úgymond „csak“ egy próféta által kimondott ígéret volt, de mi már tudjuk, hogy a történelem látható példát, bizonyítékot adott nekünk arra, milyen komoly az Úr szándéka, amikor békességet és győzelmet akar adni nekünk. Legyünk tehát bátrak, munkálkodjunk Isten és a magunk dolgain a hitnek útján, és akkor minden bizonnal meg is tapasztaljuk az Úr dicsőségét a mi életünkben.

Ámen.

*(Elhangzott 2009. július 5-én,
a szolgálatot Šindelář Alena végezte.
Háttérben: Gustave Doré illusztrációja
a templom újjáépítéséről.)*

Az élet

Nagy csend ülte meg a nyári erdőt. A madarak szárnyuk alá hajtották a fejüket. Jóleső nyugalom terült a tájra.

A pinty egyszerűen csak fejét felszegve megszólalt:

– *Mi az, hogy élet?*

Mindnyájan megütköztek a nehéz kérdésem. Először a rügyeit vigyázva bontogató vadrózsa szólalt meg:

– *Az élet nem más, mint állandó kibontakozás...*

A pillangó nem volt ennyire filozófus lény. Virágról virágra libbenve, itt is, ott is nektárt nyaldosva csak ennyit mondott:

– *Az élet csupa nyalánkság és boldogság!*

Lent a fűben a hatalmas szalmaszszálat cipelő hangya ezt nem hagyhatta szó nélkül:

– *Az élet csak munka és vesződés!*

A frissen gyűjtött mézzel a kaptár felé siető méhecske ezt duruzsolta:

– *Nem, az életben a munka és szórakozás váltogatja egymást...*

Ahol ilyen bölcs dolgokról folyik a szó, onnan a vakond sem hiányozhat. Egy szóra kidugta hát a fejét a friss vajatból:

– *Az élet a sötétség elleni állandó harc.*

Össze is kaptak volna, ha az eleredő eső nem hűti le a kedélyeket. Az esőcsepp is el akarta monani a maga bölcsességét:

– *Az élet csupa könny, semmi más, csak könny.*

És már úszott is a patakka a tengerbe. Ott a hullámok hatalmas csapásokkal

ostromolták a parti sziklakat:

– *Az élet a szabadságért való sanyarú küzdelem... – mennydörögték.*

Fennségesen körözött az erdő felett a sas:

– *Az élet felfelé törekvés! – kiáltotta a magasból.*

A vén szélről meghajlott nyírfa is bekapcsolódott most már a vitába:

– *Az élet azt jelenti, hogy beadjuk a derekunkat a hatalom előtt...*

Leszállt az éj. Hangtalan szárnycsapásokkal lebegve hahogta a bagoly:

– *Az élet – kihasználni az alkalmat, ha mások alszanak...*

De ezt már nem hallották a többiek. Az alvó erdő csenje borult a tájra.

A lakodalomról hazafelé tartó fiatalember, a sok táncról fáradtan, levetette magát a fa alá, és mintha a pintyhez szólott volna, felsóhajtott:

– *Az élet nem más, mint a szerencse használása és a csalódások csapásainak elviselése...*

Az ébredező hajnal ezzel keltette az alvó edrőt:

– *Én, a hajnal, az új nap hírnöke vagyok, az élet pedig az örökkévalóságé.*

(Svéd népmese nyomán)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban. Istentisztelet alatti **gyermekmegőrzés/vasárnapi iskola** az 1. emeleti klubhelyiségben. A gyerekeket az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal be kell jelenteni a 723/960913-as telefonszámon.

Bibliáóra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól (a nyári időszakban).

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnijában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (korus@refnet.cz)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A gyülekezeti terem épületében történő felvonócsere miatt **július hónapban** – és valószínűleg **augusztus folyamán is** – az istentiszteleti alkalmak a szokott időben, de a templomban lesznek megtartva. *Kérjük közölje ezt a hírt az istentiszteleti alkalmakra készülő ismerőseivel.* Az istentiszteleteket minden héten megtartjuk.

ÖRÖMHÍR

– **Július 4-én** a kassai református templomban került sor **Ujlaki Zsófia** és **Baltazár Péter** házasságkötésére. Kérjük Isten áldását közös életükre!

SOLI DEO GLORIA!

– 500 éve, **1509. július 10-én született Kálvin János a franciaországi Noyonban.** A nagy reformátorra emlékeznek világszerte a reformátusok. A Református Világszövetség vezetői, *Dr. Clifton Kirkpatrick* elnök és *Dr. Setri Nyomi* főtítkárnak levélben köszöntik azokat a testvéreket, gyülekezeteket, akik különféle eseményeket és istentiszteleti szolgáltatásokat szerveznek erre a hétvégére.

„Amikor 500 év múltával megemlékezünk Kálvin születéséről, minden tevékenységünkben és válaszadásunkban, amiket a globális és a helyi kihívásokra adunk, keressük ma is egyedül Isten dicsőségét!” – olvasható az üzenetben.

A Református Világszövetség teljes üzenete *Dr. Békefy Lajos* fordításában a www.reformatus.hu portál *Háttér* című rovatában olvasható.

(forrás www.reformatus.hu)

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP